

Krzysztof Nowiński

Wieruszów

Informator Archeologiczny : badania 5, 280

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

gi żelazne, strzemięna, bełty do kuszy, gwoździe kowalskie, noże itp. Chronologię ich można odnieść do czasów średniowiecznych, głównie do XIII-XIV w. W dwóch wykopach natrafiono także na warstwę kulturową z okresu rzymskiego, zawierającą fragmenty dużych grubościennych naczyń naczyniowych.

WIERUSZÓW

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska P.P. PKZ Oddział w Warszawie

Badania prowadził mgr Krzysztof Nowiński. Finansował WKZ w Łodzi. Pierwszy sezon badań. Zamek średniowieczny i nowożytny /XIV-XIX w./

Celem badań było odnalezienie śladów zamku z XIV wieku ukrytych pod XIX-wieczną zabudową, z której pozostały ruiny. Przed założeniem wykopów badawczych przeprowadzono serię wierceń /ca 50 mb/. Najlepiej zachowana okazała się część północno-wschodnia terenu zamku. Pozostały obszar na skutek niwelacji wykazał niędźszość warstwy kulturowej ca 0,15 m.

Wykop Nr 1 scharakteryzowano we wschodniej części zamku, gdzie znajdują się ruiny z XIX w. Praca w tym wykopie polegała na odgruzowywaniu dwóch pomieszczeń piwnicznych, zbudowanych z kamiennego fundamentu i ceglanych sklepień. Fundament pochodzi przypuszczalnie z XVII-XVIII wieku, natomiast mur ceglany z wieku XIX. Fundament piwnicy posadowiony był w piasku bez żadnych śladów wcześniejszego osadnictwa. Znalezione przemieszany materiał zabytkowy późnośredniowieczny i nowożytny z przewagą przedmiotów z XIX i XX w.

Wykop Nr 2 wykazał pod warstwami nasypowymi istnienie warstwy kulturowej z XIV i XV w. zawierającej przepaloną polepę, fragmenty przepalonych cegieł, węgle drzewne i inne liczne ślady spalenizny. Znalezione tu dużo ułamków naczyń należących do tzw. ceramiki białej, kafle garnkowe, żelazne gwoździe, sztaby, okucia itp. Są to pozostałości po zniszczonym zamku założonym na początku XIV wieku przez ród Wieruszków. Po zakończeniu badań nadzorowano prace ziemne przy odsłanianiu murów znajdując przemieszany materiał zabytkowy z przewagą ceramiki "białej".

WIŚLICA, pow. Busko Zdrój

patrz wczesne średniowiecze